

man dog blandt fornuftige Mennesker ikke holde paa sligt. Den ærede Ordfører har et nærliggende Bevis i saa Henseende, nemlig Postvæsenet, det internationale, statsorganiserede Postvæsen. Jeg vil spørge den højtærede Ordfører: Hvor i hele Verden eksisterer der en Organisation, der arbejder saa fuldkomment, saa præcist, saa mønsterværdigt og saa billigt som Postvæsenet, og hvor findes der en tilsvarende Organisation? Det højeste, der er præsteret paa dette Omraade, finder man i Postvæsenet. Men hvorfor skulde Staten, der har organiseret dette Postvæsen, blive fuldstændig idiotisk, blive til en fuldstændig Daarekiste i det Øjeblik, den skulde producere Sukker?

Jeg beklager, at den højtærede Ordfører, der har gjort et saa stort Arbejde, der har ofret saa meget af sin Vinter paa denne Betænkning, ikke har søgt saa vidt muligt at være objektiv og saa vidt muligt at give de Oplysninger, som foreligge, korrekt. Hvis ærede Medlemmer læse Professor Bircks Bog om Sukkerets Historie — den er ikke skreven i Agitationsøjemed, den er et virkelig historisk Kildeskrift — og sammenholde den med den ærede Ordførers Beretning, ville De se, hvorledes der ustandselig hos den højtærede Ordfører er en Tendens i Retning af at dække over Sukkerfabrikkerne. (Ordføreren [N. P. Jensen]: Hvor?). Det springer i Øjnene fra den første Linie til den sidste, Tendensen er der hele Vejen, men jeg skal for øvrigt straks komme til at vise, hvor Tendensen er. Det hele er paa en meget barnlig Maade lagt an paa at komme Socialdemokraterne til Livs og fremstille os som nogle taabelige Narre, der komme her med vanvittige Forslag.

Den højtærede Ordfører spurgte før: Hvor er der en Tendens? Jeg vil bede den ærede Ordfører slaa op Spalte 2607—08. Jeg skal gøre et Par spredte Bemærkninger for at vejlede ham i saa Henseende. Der er Tale om de høje Sukkerpriser i 1911. Efter at den ærede Ordfører har oplyst, at for 40 Aar siden var Sukkerprisen 50 Øre, siger han, at det virkede forbløffende paa Befolkningen, at Sukkeret gik op i 24 Øre. Husmødrene vare ikke vant til at betale saa meget. Landet genlød af harmfyldte Protester over „opskruede“ Priser og „vindsyge Kapitalister“ o. s. v. Man mærker, hvor indigneret den højtærede Ordfører er paa disse skammelige Husmødre, der ere utilfredse med, at de skulde betale ikke 24 Øre, men 28 Øre, lige op ved 30 Øre for et Pd. Melis. Det

er nogle skammelige Faar, der skrige, naar de skulle klippes. Men det forekommer mig, at den ærede Ordfører for et Frihandelsparti burde ikke lægge en saadan Tendens ind, som naar han taler om Husmødrene og de høje Priser.

Med det samme vil jeg gøre nogle Bemærkninger om den ærede Ordførers handelsvidenskabelige Betragtninger paa Sp. 2599—2600. Han siger der: „Tænker man sig blot Prisen vilkaarligt hævet 1 Øre pr. Pund over Verdensmarkedets Niveau, vilde det for vore ca. 100 Mill. Kilo-gram betyde en Overpris i alt af 2 Mill. Kr. Disse to Millioner vilde øjeblikkelig lokke udenlandske Sælgere frem“. Men i de sidste 4 Uger har der, højtærede Ordfører, været en Overpris af 9,80 mellem Hamborger Roesukker og De danske Sukkerfabrikkers stødte Melis. Efter den ærede Ordførers Beregning, der lider af mange Fejl, hvad jeg senere skal vise, har der været en saadan Overpris, som den højtærede Ordfører taler om, men i disse 4 Uger ere de udenlandske Sukkerfabrikanter ikke styrtede her ind med deres Sukker. Saa vidt jeg ved, er der kun i de sidste Par Dage indgaaet et mindre Kvantum udenlandsk Sukker fra Tyskland. Men der har ikke været noget i Retning af, at de udenlandske Fabrikker oversvømmede os. Men værre gaar det den ærede Ordfører længere nede i samme Stykke, hvor han siger: „Tænker man sig omvendt, at vi herhjemme vilkaarlig satte Prisen 1 Øre ned under det af Verdensmarkedet bestemte Niveau, vilde udenlandske Købere selvfølgelig straks aftage vort billige Sukker.“ Men nu skulle vi bare høre, hvad den ærede Ordfører siger Spalte 2605—06, og i denne Verden maa man være konsekvent, højtærede Ordfører, ellers gaar det ilde. „Nede i Firserne staar den danske Pris gennemgaaende 4 à 5 Øre pr. Pund under Verdensmarkedets Niveau.“ Men hvad sker der i Firserne, stormede de udenlandske Købmænd til og slugte det hele? Eller er det en Opdagelse, som Købmandsstanden endnu ikke havde gjort i Firserne? Er det en Opfindelse, som først den højtærede Ordfører har gjort? I saa Fald maa Handelsstanden være ham uhyre taknemmelig.

Endelig vil jeg gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører i Anledning af Brysseler-Konventionen, den ærede Ordførers Udtalelser i saa Henseende ere nemlig meget interessante. Han siger, at den har virket „beroligende og regulerende paa Priserne, idet den ved Truslen om